

KARTA PRZEDMIOTU

Cykl kształcenia od roku akademickiego: 2022/23

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Pragmalingwistyka
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Pragmalinguistics
Kierunek studiów	Filologia polska
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	II
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	językoznawstwo
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu	Dr hab. Magdalena Smoleń-Wawrzusiszyn, prof. KUL
------------------------	--

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
wykład	15	II	1

Wymagania wstępne	Podstawy wiedzy z zakresu językoznawstwa. Zainteresowanie językiem jako narzędziem komunikacji.
-------------------	--

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

1. Rozszerzenie wiedzy lingwistycznej z zakresu wybranych aspektów pragmatyki językowej.
2. Uświadomienie różnic pomiędzy semantyką a pragmatyką działań językowo-komunikacyjnych.
3. Wypracowanie umiejętności analizy tekstów i zjawisk komunikacyjnych przy wykorzystaniu instrumentarium pragmalingwistyki.

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	zna i rozumie główne pojęcia i kategorie oraz metodologię badań pragmalingwistycznych	K_W07
W_02	zna i rozumie społeczno-kulturowe uwarunkowania komunikacji językowej	K_W09
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	jest świadomym uczestnikiem dyskursu naukowego pragmatyki językowej	K_U09
U_02	potrafi przeprowadzić analizę pragmatyczną tekstu/sytuacji komunikacyjnej oraz przedstawić wyniki analizy w odniesieniu do poznanych teorii pragmalingwistyki	K_U10

KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	jest gotów do dokonywania oceny głównych zjawisk i tendencji kształtujących współczesną komunikację językową w jej wymiarze pragmatyczno-dyskursywnym	K_K02

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

<ol style="list-style-type: none"> 1. Pragmatyka <i>versus</i> semantyka – cele, założenia, obszary badawcze. 2. Teoria aktów mowy – J. L. Austin i J. Searle. 3. Presupozycje i implikatury. 4. Reguły konwersacyjne – H. P. Grice. 5. Reguły grzeczności językowej – R. Lakoff, G. Leech, P. Brown, S. Levinson. 6. Polska etykieta językowa. 7. Perswazja i manipulacja. 8. Agresja w języku i komunikacji, mowa nienawiści. 9. Etyka komunikacji werbalnej. 10. Pragmatyka komunikacji marketingowej.

10. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	wykład konwersatoryjny	warsztat grupowy/ kolokwium	warsztat grupowy/ kolokwium
W_02	wykład konwersatoryjny	warsztat grupowy/ kolokwium	warsztat grupowy/ kolokwium
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	wykład konwersatoryjny	warsztat grupowy/ kolokwium	warsztat grupowy/ kolokwium
U_02	wykład konwersatoryjny	warsztat grupowy/ kolokwium	warsztat grupowy/ kolokwium
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	wykład konwersatoryjny	warsztat grupowy/ kolokwium	warsztat grupowy/ kolokwium

11. Kryteria oceny, wagi

1. Obecność studenta na zajęciach: 40 % – dopuszczalna 1 nieobecność nieusprawiedliwiona.
2. Praca w grupie warsztatowej: 30% – aktywność konieczna do uzyskania zaliczenia; w przypadku choroby lub innej sytuacji losowej wykluczającej udział w pracy grupowej student otrzymuje zadanie indywidualne do wykonania.
3. Kolokwium: 30% – test z podstaw teoretycznych i metodologicznych pragmatyngwistyki; warunkiem zaliczenia testu jest uzyskanie co najmniej 65% punktacji.

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	15
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	15

Literatura

Literatura podstawowa
<p>Awdiejew A., 1987, <i>Pragmatyczne podstawy interpretacji wypowiedzi</i>, Kraków.</p> <p>Bartmiński J., 2010, <i>Współczesny język polski</i>, Lublin.</p> <p>Grice P.H., 1980, <i>Logika a konwersacja</i>, tłum. B. Stanosz [w:] <i>Język w świetle nauki</i>; wybrała i wstępem opatrzyła B. Stanosz, Warszawa.</p> <p>Kalisz R., 1993, <i>Pragmatyka językowa</i>, Gdańsk.</p> <p>Levinson S.C., 2010, <i>Pragmatyka</i>, tłum. T. Ciecierski, K. Stachowicz, Warszawa.</p> <p>Prokop I., 2016, <i>Pragmalingwistyka antropocentryczna</i>, Poznań.</p> <p>Skudrzyk A., Urban K., 2000, <i>Mały słownik terminów z zakresu socjolingwistyki i pragmatyki językowej</i>, Kraków-Warszawa.</p> <p>Szczepankowska I., 2011, <i>Semantyka i pragmatyka językowa. Słownik podstawowych pojęć z zadaniami i literaturą przedmiotu</i>, Białystok.</p>
Literatura uzupełniająca
<p>Cegiela A., 2014, <i>Słowa i ludzie. Wprowadzenie do etyki słowa</i>, Warszawa.</p> <p>Grębowiec J., 2017, <i>Pragmatyka reklamy</i>, Kraków.</p> <p>Huszczka R., 1996, <i>Honoryfikatywność. Gramatyka. Pragmatyka. Typologia</i>, Warszawa.</p> <p>Krzyżanowski P., Nowak P. (red.), 2004, <i>Manipulacja w języku</i>, Lublin.</p> <p>Maciuszek J., 2018, <i>Jak kontekst wpływa na znaczenie przekazu; o rozumieniu pośrednich i niedosłownych wypowiedzi (metafory, ironia, pośrednie akty mowy, wieloznaczności)</i>, [w:] B. Bokus, E. Kosowska, <i>Człowiek w sytuacji – nie tylko z perspektywy psychologa. Studia inspirowane teorią Tadeusza Tomaszewskiego</i>, Warszawa, s. 338-359.</p> <p>Majewska M., 2005, <i>Akty deprecjonujące siebie i innych : studium pragmalingwistyczne</i>, Kraków.</p> <p>Marcjanik M., 2007, <i>Grzeczność w komunikacji językowej</i>, Warszawa.</p> <p>Nowak P., 2016, <i>Pragmalingwistyka a narracja: tożsamość, kooperacja, sprzeczność</i> [w:] J. Wasilewski (red.), <i>Narracja w życiu. O grupie i o jednostce</i>, Warszawa, s. 199-216.</p> <p>Peisert M., 2004, <i>Formy i funkcje agresji werbalnej. Próba typologii</i>, Wrocław.</p> <p>Radziszewska I., 2015, <i>Pragmalingwistyczne wyznaczniki skuteczności komunikacyjnej tekstów reklamowych</i>, Warszawa.</p> <p>Skowronek K., 1993, <i>Reklama. Studium pragmalingwistyczne</i>, Kraków.</p> <p>Stalmaszczyk P., Cap P. (red.) , 2014, <i>Pragmatyka, retoryka, argumentacja: obrazy języka i dyskursu w naukach humanistycznych</i>, Kraków.</p> <p>Tokarz M., 2006, <i>Argumentacja. Perswazja. Manipulacja</i>, Gdańsk.</p> <p>Witek A., 2020, <i>Presupozycje jako formy manipulacji językowej</i>, „Ogrody Nauki Sztuk” 10, s. 36-42.</p>